

Juozas Jankauskas

„Dulkių pasaulyje veikliai darbuotis
šviesos pasauliui...“

Marija Pečkauskaitė-Šatrijos Ragana

Tegul žemė lengva būna tau, Marija,
Tegul būna ji tau kaip gimtieji namai.
Po kilniausių darbų ir jausmų
Čia gyvensi dabar amžinai.

Buvo laikas, kai kūdikį vargo dangstei,
Visada tu budėjai šalia,
Pakrašty varganos Lietuvos
Gyvenai jo vyžota dalia.

Ij penėjai, glaudei krūtine,
Kai su ubago ėjo lazda,
O išeinant širdy tau vis vien
Pasiliko giliausia žaizda.

Ne savęs, savo grožio gailėjaisi Tu –
Visa tai – tai tik skraistė mūs kūno trapi ir menka,
Tu norėjai, kad Tau akyse
Prisikeltų iš vargo tauta.

Reto grožio, brangi moterie,
Tu sielos ir šviesos šviesuly tamsoje,
Tu gėlė Žemaitijos lauku,
Prieš tave savo galvą lenku.

Prieš Tave aš klaupiuos, Marija
Ir žvaigždėtą vainiką dedu ant galvos,
Gėrio, meilės buvai madona,
Atsisakiusi laimės savos.

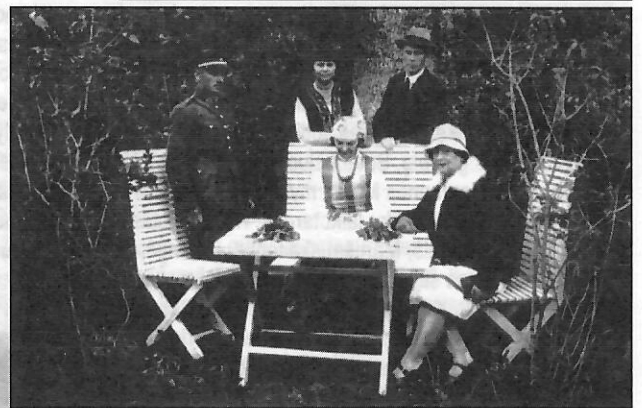

Nuotraukose:

Martišausky namas Palangoje. Čia
poilsiaudavo rašytoja.

Marija Pečkauskaitė su savo draugais
Palangoje. 1925 m.

Kapitonas Kontrimas, Teresė Martišauskaitė,
Česlovas Kontrimas, Marija Pečkauskaitė ir
Stefa Martišauskaitė Palangoje

Iš Marijos laiškų:

Janinai Kairiūkštytei
Palanga, 1912 m. liepos 28 d.

Aš tebesu Palangoje, bet jau serdoj grįž-
tam namo. Analiza parodė, kad baltymo vėl
buvo šiek tiek. Daktaras atrado ir širdį nesvei-
ką. Dabar nuo maudyklių – geriau bet dar
sugrįžus namo, turėsiu varyti plėnne žuoci-
ją. Laikas čia eina smagiai – taip mėgstu jū-
rę. Ir man baisu atminis, kad neužilgu reiks
į Marijampolę. Ką padarysi – viskas šiame
pasaulyje turi savo galą.